

ningen for disse to Punkters Vedkommende med en almindelig Formueskat bygget paa Selvangivelserne, altsaa efter de samme Principper som Statens Formueskat, saaledes at der svares den samme Procent over det hele Land. Saa var man fri for en saadan, som det synes mig, utiltalende Lap som den, man her har sat ind i § 7.

Saa er der en Ting, som ogsaa er kommet fra Folketinget, og som jeg heller ikke synes er klog. Foruden de Forhøjelser af Grænserne for Lejlighedsbeskatningen, som Lovforslaget medfører, nemlig fra 25—35 pCt., har man nemlig i Folketinget sat ind som en Undtagelsesbestemmelse, at Skatteydere, som maatte have over 15,000 Kr. i Indtægt, kan man give en Forhøjelse af 50 pCt. Af Skatteydere med over 15,000 Kr. i Indtægt har man i Almindelighed temmelig faa i Provsbyerne, og disse faa Skatteydere har i Forvejen en Tilbøjelighed til at flytte ud, fordi Skatten bliver dem for stor i Byerne i Sammenligning med, hvad de kommer til at betale i de tilstødende Landkommuner. Denne Flytning klages der over nu; der er allerede nu adskillige Byer, der lider under den, og det forekommer mig, at man i høj Grad vilde opmuntre til at flytte bort fra Kommunerne, dersom man gav de Skatteydere, der kom op over en Indtægt af 15,000 Kr., en saadan yderligere Skat. Jeg tror ikke, at det er rigtigt at beholde den Bestemmelse.

Med Hensyn til Erhvervsskatten har man jo været nogenlunde enig om, at den Erhvervsskat, som vi indførte i 1903, har virket for lidt, har ikke udrettet meget. Hele det Beløb, som er kommet ind ved den, var i sin Tid, da det blev undersøgt nærmere, ca. 150,000 Kr. for hele Landet. Man har derfor ment, at det vilde være heldigt at give disse Bestemmelser en saadan Affattelse, at denne Skat kunde blive noget mere virksom. Jeg erkender, at selv i den Skikkelse, hvori den nu foreslaas, vil den ganske sikkert ikke kunne forhindre, at Folk flytter bort for at spare Skat, saa meget vil den ikke virke. Men dette hører jo til de Punkter, hvorom der har været meget delte Meninger ogsaa i dette Ting, og det vil der rimeligvis ogsaa være fremdeles. De, der een Gang er kommet ind under gunstige Skattebestemmelser derved, at de bor udenfor den By, hvor de har deres Erhverv, vil helst beholde denne gunstige Stilling, og man har hørt meget stærke Klager fra deres Side, saa snart der var Tale om, at

de skulde svare i alt Fald noget mere af den Fortjeneste, de har, til den Kommune, hvor de har Fortjenesten. Jeg beklager, at der paa dette Punkt er sket en Forringelse fra Folketingets Side, hvad jeg for øvrigt vist ogsaa tidligere har paataalt her. I Henhold til Skattelovkommissionens Forslag har man jo vedtaget at tage en hel Del flere med ind under denne Erhvervsbeskatning, end man tidligere har gjort, og navnlig har man taget dem med, der har en Indtægt af mindst 2,500 Kr., idet man mener, at man dermed er kommet ud over de egentlige Arbejderes Kreds. Der er jo mange andre i Byerne, der har en Fortjeneste af over 2,500 Kr., i Forretninger, som Medhjælpere og lignende, og det er da rimeligt, at de ogsaa kommer til at betale nogen Skat til den Kommune, hvor de har deres Fortjeneste. Det har Folketinget ganske vist ladet blive staaende, men man har der føjet til, at Erhvervsskatten gælder kun for den Del af Indtægten, som overstiger 2,500 Kr., men saa vil den for mange ikke særligt højt lønede, f. Eks. for mange unge Mennesker, som jo i og for sig godt kunde betale noget, ikke komme til at virke. Saaledes vil denne Bestemmelse bidrage til, at Erhvervskommuneskatten bliver af temmelig underordnet Betydning.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, idet jeg forudsætter, at Sagen bør behandles i et Udvalg, og det er jo rimeligt, at der kan være flere Ting at fremdrage, ligesom man heller ikke maa se bort fra, at Tinget er blevet delvis fornyet siden Samlingen 1912—13, saa det kan være, at der er forskellige Betragtninger fra anden Side, der kan blive fremsat.

Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger anbefale Sagen til velvillig Behandling og Fremme.

Piper: Dette Lovforslag er jo en gammel Bekendt. Vi har set det fremsat i Samlingen 1910—11, da kom det her op fra Folketinget sent paa Samlingen. Det kom igen her i Landstinget i Samlingen 1911—12 og i 1912—13. Forslaget er jo en Frugt af Kommissionens Arbejde, men de Interesser, som havde dikteret dette Forslag, havde ensidigt fremmet den ene Del af Kommissionens Arbejde. Kommissionen havde afgivet en delvis Betænkning, og paa dette Grundlag er dette Forslag fremkommet. Kommissionen var jo nedsat for at overveje samtlige Kommuneskatteforhold, og endelig i 1913 har Kommis-